Kære kammerater,
Den 15 juni i år afholdt vi valg i Spanien. Det var det første valg i Spanien efter 40 år under diktatur, hvor det eneste mål var at bevare mindretallets privilegier, ved en presssion mod demokratiske tilstande. Under dette regime var vi ofre, men på trods af dette regimes undertrykkelse, lykkedes det p.g.a. det internationale og det spanske folks pres og ønske om demokrati.
I valgkampen kontrollerede regeringen alle offentlige institutioner, TV, radio m.v., men vi havde hele tiden i hæghovedet at den historiske arbejdskamp var udført på baggrund af det parti som nu har eksisteret i 98 år. Fordi dette parti ville opfylde forventningerne om arbejderklassens sejr.
Disse forventninger er nu blevet opfyldt, og det gamle parti som Pablo Iglesias grundlagde i 1879, går nu i 1977 som en fane for det unge nye moderne Spanien. Før borgerkrigen var PSOE fundamentet og drivkraften bag republikken, og da havde Spanien kun 25 mill. indbygggere. Vi havde dengang 2 mill. vælgere.
Nu hvor Spanien er det 9. største industriland og har 36 mill. indbyggere fik vi 5. 300.000 stemmer, som repræsenterer mere end 1/3 af alle medlemmerne i folketinget, med -118 mandater, og vi er nu den største kraft på venstrefløjen med lang afstand ned til kommunistpartiet, der har 20 mandater.
De som troede at PSOE blot ville blive en lille gruppe uden indflydelse tog fejl, på samme måde som de tog fejl i Portugal.
Disse to lande i den Iberiske halvø er opvokset i den demokratiske socialisme og vi er nu det eneste reele alternativ, indenfor en kortere årrække til regeringen i mit land.
Efter så mange års diktatur har det spanske folk afvist alle autoritære eventyrer. Dette gælder også selvom de er trukket i deres eurokommunistiske tøj, og i stedet har folket en beslutning om bedre vilkår med vort motto: "Socialisme er frihed".
Vor taktik er opbygget i 3 facer : For det første at skaffe en demokratisk grundlov, og for det andet en ændring af de økonomiske og sociale tilstande og for det tredje et Spanien vil blive en del af den demokratiske verden.
En sådan demokratisk grundlov må sikre frihed for alle borgere og selvstændighed for alle regioner, der tilsammen udgør den spanske stat. Vi mener, at det er på dette felt (om regionerne] at debatterne i folketinget bør koncentrERes og vi vil sikkert lære meget af denne debat, og den kan være medvirkende til at skabe demokratiske sympatier indenfor forsvaret, som i mange år har været det øverste fundament for det

gamle regime. De højreorienterede ønsker ikke denne debat, men vi vil gennemtrumfe den, og påtage os det medansvar som vil følge med.
Vi fremsætter et program som kan afskaffe arbejdsløsheden, som i øjeblikket udgør 1.2 mill., stoppe inflationen, som i år vil blive 30%, hvilket er den højeste procent i Europa, skaffe gratis undervisning og sociale goder for de arbejdsløse og endeligt indføre folkepensioner, fordi for os er socialisme ikke blot en følelsessag, men en kamp for at skaffe glæde hver dag for befolkningen.
Og endeligt for det sidste, efter vi under det fascistiske styre kun modtog fascistiske indvandrere vil vi nu modtage flygtninge fra Latinamerika, først og fremmest Chile.
I alle disse år under diktatur har PSOE opfordret de socialistiske og socialdemokratiske partier i Europa til at forhindre Spaniens optagelse i EEC, og denne opfordring er blevet fulgt.
Men i dag er situationen en anden, og vi beder derfor vort broderparti om medvirken til vor indtræden i EEC, og vi er sikker på at vi også denne gang vil få denne hjælp.
Spaniens indtræden i EEC kan være medvirkende til at løse nogle af vore problemer, men samtidig kan vi medvirke til løsning af problemer i nogle af de andre medlemslande, fordi vi, som socialister, ønsker et fælles Europa ledet af demokratisk socialistiske kræfter. Fordi disse kræfter vil kunne stoppe de multionationale selskaber i Spanien, og skaffe en varig garanti i frihed, retfærdighed og fred.
Vi, som spanske socialister, tror på at en forenet socialisme er nødvendig for et forenet Europa, selvom der naturligvis er forskelle på socialister i nord og i syd, men denne enhed er det vigtigste for at imødegå egoistiske kræfter,
Vi er også solidariske med andre lande uden for Europa, og gør det med vor sang Internationale "som slår bro fra kyst til kyst".
Spanien var det første land som kæmpede mod fascismen og vi er det sidste som vil vinde - for med jeres hjælp, danske kammerater VIL SOCIALISMEN SEJRE
TAK.